

د نبوی مسجد

د زیارت څرنګوالی

ليکوال : د سعودي عربستان د سترو علماء  
د هیأت رئيس، او ددي هپواد مشر مفتی:  
امام عبدالعزیز بن باز



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
الْحٰمِدُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْمَمْدُودِ

## د رسول صلی الله علیه وسلم د مسجد زیارت

الحمد لله وحده، والصلوة والسلام على من لا نبي بعده، أما بعد:

دنبي صلی الله علیه وسلم د مسجد (جمات) زیارت کول له حج خخه وراندي او وروسته سنت دي، لکه څرنګه چي په صحیحینو کي راغلي دي، چي له ابو هریره رضی الله عنه خخه روایت ده چي نبی صلی الله علیه وسلم ویلی دي: (**صلاة في مسجدي هذا خير من ألف صلاة فيما سواه الا المسجد الحرام**) زما په جمات کي یو لمونځ د نورو جماتونو له زرو لمونځونو خخه غوره ده، پرته له مسجد الحرام خخه.

او له ابن عمر رضی الله عنه خخه روایت ده، چينبي صلی الله علیه وسلم وايي: (**صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه الا المسجد الحرام**) رواه مسلم.

ژباره: زما په دي جمات کي یو لمونځ د نورو جماتونو له زور لمونځونو خخه غوره ده، پرته له مسجد الحرام خخه.

او همدا رنګه له عبدالله بن الزبير رضی الله عنه خخه روایت ده چينبي صلی الله علیه وسلم وايي: (**صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه الا المسجد الحرام وصلاة في مسجد الحرام أفضل من مائة صلاة في مسجدي هذا**) دا حدیث احمد، ابن خزیمه او ابن حبان روایت کړي.

ڇيارة: زما په دي جمات کي یو لمونځ د نورو جماتونو له زور لمونځونو څخه غوره ده، غير له مسجد الحرام څخه، او په مسجد الحرام کي یو لمونځ زما په جمات کي له سلو لمونځو څخه غوره ده.

او همدارنگه له جابر رضى الله عنه څخه روایت ده چي رسول الله صلی الله علیه وسلم وايي: (صلوة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه وصلاة في المسجد الحرام أفضل من مائة ألف صلاة فيما سواه). دا حدیث احمد او ابن ماجه روایت کري.

ڇيارة: زما په دي جمات کي یو لمونځ د نورو جماتونو له زور لمونځونو څخه غوره ده، غير له مسجد الحرام څخه، او په مسجد الحرام کي یو لمونځ په نورو جماتو کي له سلو زرو لمونځو څخه غوره ده.

او په دي معنا کي زييات حديثونه راغلي دي، نو کله چي زيارت کوونکي نبوی جمات ته ورسيده، مستحب داده چي لمري څله بنی پښه جمات ته دنه کري بيا ووايي: (بسم الله والصلوة والسلام على رسول الله، أَعُوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم وسلطانه القديم من الشيطان الرجيم، اللهم افتح لى أبواب رحمتك) لکه خرنگه چي دا دعا نورو جماتو ته د ننوتو په وخت کي هم ويل کيري، او نبوی مسجد ته د ننوتلو لپاره کوم خاص ذكر نشته، بيا به زيارت کوونکي دوه رکعته لمونځ اداء کري، او بيا به د دنيا او آخرت د خير دعا وکري، او که دا دوه رکعته لمونځ په روضه مباركه کي اداء کري

خو بیخی به غوره وي، حکه نبی صلی الله علیه وسلم وابی: (مابین  
 بیتی و منبری روضة من ریاض الجنة) زما دکور او منبر تر مینجح  
 د جنت له باعچو خنه یوه باعچه ده، له هغه وروسته به دنبی صلی  
 الله علیه وسلم د قبر زیارت وکری، او د صاحبینو یعنی ابو بکر او  
 عمر رضی الله تعالی عنهمما زیارت به وکری، نو دنبی صلی الله  
 علیه وسلم د قبر لور ته به په ادب او او تبیت غیر سره ودریری،  
 سلام به پری وکری، علیه الصلاة والسلام، او داسی به ووابی:  
 (السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته) حکه په سنن ابو  
 داود کی په حسن اسناد سره راغلی، چی له ابو هریره رضی الله  
 عنه خخه روایت ده، وابی نبی صلی الله علیه وسلم ویلی دی: (مامن  
 أحد یسلم على الا رد الله على روحی حتى أرد عليه السلام) او که  
 سلام کونکی داسی ووابی، (السلام عليك يا نبی الله، السلام  
 عليك يا خیرة الله من خلقه، السلام عليك يا سید المرسلین وامام  
 المتقین، أشهد أنك قد بلغت الرسالة وأديت الأمانة ونصحت الأمة،  
 وجاہدت في الله حق جهاده) نو دا هم صحیح ده، حکه دا قول دنبی  
 صلی الله علیه وسلم صفات دی، او زیارت کونکی به درود و وابی  
 علیه الصلاة والسلام، او دعا به ورته وکری، حکه په شریعت کی  
 روا ده چی په نبی صلی الله علیه وسلم باندی هم درود او هم سلام  
 وویل شی، حکه الله تعالی وابی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوْا عَلَيْهِ  
 وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ آیت الأحزاب سورت، بیا به په ابوبکر او  
 عمر رضی الله تعالی عنهمما باندی سلام وکری، او هغوى ته به دعا  
 وکری.

او ابن عمر رضی الله عنهمما به چی کله په نبی صلی الله علیه وسلم باندی سلام کاوو، نو غالبا به بی له دی زیات خه نه ویل: (السلام عليك يا رسول الله، السلام عليك يا ابوبکر، السلام عليك يا ابنتا) بیا بیرته تلو، او دا زیارت کول یواحی دنرانو لپاره ده، او د بنخو لپاره زیارت کول نه دی روا، لکه خرنگه چی نبی صلی الله علیه وسلم خخه ثابته شوی ده چی (أنه لعن زوارات القبور من النساء والمتخذين عليها المساجد والسراج) هغه مبارک لعنت ویلی په هغو بنخو چی زیارت کوي، او په هغو نرانو چی په قبرونو جماتونه جوروی او خراغونه ورباندی بلوي، او هغه خوک چی سفر ددي لپاره کوي چي مدیني ته راشي او دلته د نبی صلی الله علیه وسلم په جمات کي لمونخ وکري، نو دا تول کولي شي که بشخي وي او که نران، لکه خرنگه چی په احاديثو کي ویل شوي.

او سنت ده د زیارت کوونکي لپاره چی په نبوي صلی الله علیه وسلم مسجد کي پنه وخته لمونخونه اداء کري، او زیات ذکر او دعاکاني په کي وکري، او يا هم زیات نفل لمونخونه په کي وکري، خکه په دي کي زیات اجر ده، او مستحب ده چی په روضه مبارکه کي زیات نفل لمونخونه اداء کري، لکه خرنگه مو چي مخکي وویل، چي نبی صلی الله علیه وسلم وايي: (ما بين بيتي و منبري روضة من رياض الجنة) زما د کور او منبر تر مینځ د جنت له باغچو خخه یوه باغچه ده.

اما فرضي لمونخونه چي دي، نو زیارت کوونکي او نورو تولو ته ارينه ده چي په هغو باندی تینګ و اوسي، او که کولي شي په لمري

صف کي و دريريري، حکه په لمري صف کي لمونج ژر قبليري، لکه خرنگه چي په مبارکو احاديثو کي راغلي دي، چينبي صلي الله عليه وسلم په لمري صف کي لمونج کولو ته خلک تشویق کري دي، لکه چي هغه صلي الله عليه وسلم خپلو اصحابو ته ويلی و: (تقدموا فاتموا بي ولیاتم بكم من بعدكم ولايزال الرجل يتاخر عن الصلاة حتى يؤخره الله) آخرجه مسلم.

را مخکي شئ او ما پسي لمونج وکړئ، او په تاسي پسي به هغه خلک لمونځونه وکړي چي له تاسو وروسته راخي، او هغه سري چي له لمانځه خڅه ځان شاته کوي، همداسي پاتي کيري تر خو يې الله تعالى سم شاته کري، (مرشي). او ابو داود له عائشی رضي الله عنها څخه په حسن روایت سره روایت کري، چينبي صلي الله عليه وسلم ويلی دي: (لايزال الرجل يتاخر عن الصف المقدم حتى يؤخره الله في النار) او همدا رنګه له هغه مبارک څخه ثابته شوي ده چي خپلو ملګرو ته يې ويلی دي، : (الا تصفون كما تصف الملائكة عند ربها؟ قالوا يا رسول الله وكيف تصف الملائكة عند ربها؟ قال: يتكونون الصف الأول و يتراصون في الصف) رواه مسلم.

ژباره: ايا تاسو داسي صف نه جوروی لکه ملايکي يې چي د خپل رب مخ ته جوروی، صحابه و رضي الله عنهم وويل: يا رسول الله او ملايکي درب مخي ته خنګه صف جوروی؟ نبی صلي الله عليه وسلم وويل: لمري صف پوره کوي، او په صف کي نيزدی اونېغ دريريري. دا حدیث مسلم روایت کري.

او په دي معنا کي زيات شمير حديثو نه راغلي دي، او همدا رنگه هغه مبارک د بني طرف په صفونو باندي هم خلک تشویق کري دي، او معلومه ده چي پهنبي لمري مسجد کي بني خواله روپي خخه بهر و، نو دي له خخه معلوميري چي لمري صف او بني طرف ته دريدلو ته باید له روپي خخه زياته توجه وشي، او په لمري صف او بني خوا کي دريدل له روپي خخه غوره دي، چي که خوك په احاديثو کي ژور غور وکري دا به ورته جوته شي، والله الموفق.

او هيچ چاته نه دي روا چي مبارکه حجره بشکل کري يا ورخخه طواف وکري، خكه دا کار له سلف صالح خخه چا نده کري، بلکي يو بدعت ده، او هيچاته نه ده روا چي لهنبي صلی الله عليه وسلم خخه د حاجت د پوره کيدو سوال وکري، او ياهم د مصیبت خخه د خلاصون، يا له مرض خخه د شفا، او يا داسي نوري غوبنتي وکري، خكه دا ټول یوخي له الله تعالى خخه غوبنتل کيري، او له مرو خخه ددي شيانيو غوبنته شرك ده او غير له الله خخه بل چاته عبادت ده، او د اسلام مبارک دين په دوه اصلونو تینګار کوي، لمري: چي غير له الله خخه بل چاته عبادت ونشي، او دويم داچي عبادت ونشي مگر په هغه طريقه چينبي صلی الله عليه وسلم جوره کري، او ددي معنا د (لا اله الا الله، و أن محمدا رسول الله) ده. او همدارنگه به هيچ خوك له رسول خخه شفاعت نه غواري، خكه شفاعت د الله تعالى واک ده، او له هغه خخه غوبنتل کيري، لکه الله تعالى چي وايي: ﴿قُلْ لِلَّهِ الْشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ الزمر ٤٤ ايت.

نو زیارت کوونکی به داسی وایی: اللهم شفع في نبیک، اللهم شفع  
في ملائکتك و عبادک المؤمنین اللهم شفع في افراطی ... او داسی  
نور، خو له مرو خخه شفاعت نه غوبنتل کیری، که انبیاء وی که  
نور خلک، حکه د مرو خخه د هفوی عمل قطع کیری غیر له هغه  
عمله چی الله تعالی استثناء کری وی.

او په صحيح مسلم کی راغلی دی، چی له ابو هریرة رضی الله عنہ  
خخه روایت چی نبی صلی الله علیه وسلم ویلی دی: (اذا مات ابن  
آدم انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او علم ینتفع به، او ولد  
صالح یدعو له).

ژباره: کله چی انسان مړ شي، نو عمل یې قطع کیری غیر له دریو  
شیانو: صدقه جاریه، یا علم چی گته یې ورته رسیروی، او یاهم نیک  
زوی چی دعا ورته وکری.

هدارنګه له نبی صلی الله علیه وسلم خخه د شفاعت غوبنتل دهغه  
مبارک په ژوند کی روا و، او هدارنګه یې شفاعت غوبنتل د  
قیامت په ورخ هم روا دی، حکه په هغه وخت کی کولای شي، چی  
نبی صلی الله علیه وسلم الله تعالی ته ورمخته شي، او د سوال  
کوونکی شفاعت وکری، اما په دنیا کی مالومه ده چی نه نبی صلی  
الله علیه وسلم او نه هم بل کوم خوک د مرگ په حالت کی د چا  
شفاعت وکری.

نو یو مسلمان کولی شي خپل ورور ته ووایی چی ماته رب ته شفیع  
شه ، یعنی ماته داسی دعا وکره، او هغه ورور بیا کولی د لمري

سري شفاعت او سپيارته وکري يعني دعا ورته وکري، که چيرته مطلوب شى حلال کار و، اما د قيامت په ورخ بيا هیث خوک نشي کولى چي د چا شفاعت وکري، مگر وروسته د الله تعالى له اجازي، لکه خرنگه چي الله تعالى وايي: (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفُعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) البقرة ٢٥٥ ايت، خو د مرگ په حالت چي يو خانگري حالت ده، هغه د انسان له ژوندون، او له بعث بعد الموت يا له مرگه پس ژوند سره نشي پرتله کيدلای، خکه دانسان عمل قطع کيري، مگر هغه چي الله تعالى استثناء کري وي.

او په دي کي شک نشته چي نبي صلى الله عليه وسلم له وفات خخه وروسته په بربوري ژوند، ژوندى ده داسي ژوند چي د شهيدانو له ژوند خخه پوره ده، خو له دي سره هم هغه ژوند بي د لمري ژوند له جنس خخه نده، او نه هم دهجه ژوند له جنس خخه ده، چي د قيامت په ورخ به وي، بلکي دا داسي يو ژوند ده چي غير له الله تعالى خخه بل خوک يي په حقیقت نه پوهيري، لکه خرنگه چي نبي صلى الله عليه وسلم ويلی دي: (امان أَحَدٌ يَسْلِمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرْدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ) داسي خوک نشته چي په ما سلام ووايي، او زه حواب ورنگرم، بلکي الله تعالى زما روح ماته راولي، تر خو ددي سري دسلام حواب ورنگرم.

نو دا حدیث مبارک په دي دلالت کوي چي د نبي صلى الله عليه وسلم مبارک روح د هغه صلى الله عليه وسلم له جسد خخه بيل شوي ده، خو د سلام په وخت کي ورته راخي، او داسي بير دلایل شته چي نبي صلى الله عليه وسلم وفات شوي ده، او دا يوه متفق

عليه موضوع ده، خو دا خبره يي ددي مانع نشي كيدلای چي هغه  
 صلى الله عليه وسلم په برزخي ژوند ژوندي ده، لكه څنګه چي د  
 شهيدانو ژوند دده د برزخي ژوند مانع نشي كيدلی، لكه چي الله  
 تعالى وايي: ﴿وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًاٰ بَلَّ أَحْيَاهُ  
 عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ آل عمران ۱۶۹.

او مونږ په دي هلكه دا خبری وکړي چي ټینې خلک له مړو  
 څخه د حاجت د پوره کولو دعا کوي، چي دا شرك ده، او د غیر له  
 الله څخه د مړو عبادت ده، نو د الله تعالى څخه غوبښته کوو چي  
 مونږ او تاسي ټول له داسي کار څخه وساتي چي د هغه د شرعی  
 مخالف وي. الله اعلم.

او ټینې خلک يا زیارت کوونکي دنبي صلى الله عليه وسلم د قبر  
 ترڅنگ ناري وهي، او خپل غړونه پورته کوي او يا هم هلتہ بېر  
 درېري، چي دا کارونه د شريعه مخالف دي، هلكه الله تعالى امت  
 له دي څخه منع کري، چي خپل غړونه دنبي صلى الله عليه وسلم له  
 غړ څخه لور کري، او يا هغه ته په لور اواز خبری وکړي، لكه  
 ټینې خلک چي په ټینو نورو عادي خلکو خپل غړونه ور پورته  
 کوي، او الله تعالى خلک دېته هڅوي چي په تېټ اواز خبری وکړي:  
 قوله تعالى: (يَاٰيُهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَرْفُعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ  
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ

وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ  
أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهَ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

الحجرات ، ٢ . ٣ .

او د نبی صلی الله علیه وسلم د قبر سره زیات دریدل او په هغه زیات سلام کول د بیروبار سبب کیری، او شورماشور ورنه جو ریزی، چي دا کار د شریعت خلاف ده، لکه خنگه چي په مبارکو ایتونو کی ویل شوی دي. رسول الله صلی الله علیه وسلم که مر ده او که ژوندی و، په دوارو حالاتو کی محترم ده، او یوه مؤمن ته دا نه ده مناسبه چي د ادابو خلاف کارو وکړي، او یاهم حینې خلک مخ د قبر خواته کوي، او لاسونه پورته کوي، چي دا کار هم د سلف صالحه و، کار نه و، بلکي یو بدعت ده، او نبی صلی الله علیه وسلم وايي: (عليکم بسنّتی و سنّة الخلفاء الراشدين المهدیین من بعدی،  
تمسکوا بها وعضوا عليها بالنواخذة واياکم ومحدثات الأمور، فان  
کل محدثة بدعة وكل بدعة ضلاله) آخرجه أبو داود والنمسائي باسناد  
حسن.

ژباره: په تاسو لازمه ده چي زما په سنتو او د راشدینو مهديينو خليفه ګانو په سنتو عمل وکړي، په دي سنتو تینګ شی، او په پوره

بول يې را ونیسی، او لری شئ له نوو لارو څخه نو هره نوي پیدا  
شوي لاره یا نوي پیدا شوي سنت بدعت ده، او هر بدعت بې لاري  
ده .

او همدا رنګه رسول الله صلی الله عليه وسلم وايی: (من أحدث في  
أمرنا هذا ماليس منه فهو رد) أخرجه البخاري ومسلم.

ژباره: چاچي زمونبر په دي شريعت کي هغه څه نوي را پیدا کړل  
چي ددي شريعت نه و، هغه رد دي.

او د مسلم په بل روایت کي راغلي: (من عمل عملا ليس عليه أمرنا  
 فهو رد) چا چي په شريعت کي داسي کار وکړ، چي زمونبر لاره  
هغسي نه و هغه عمل يا کار رد ده.

او همدا رنګه علي بن الحسين زین العابدين رضى الله عنه یو سرى  
وليده، چي دنبي صلی الله عليه وسلم د قبر خواته یې دعا کوله، نو  
منع یې کړ، او ورته یې وویل: ایا تاته یو حدیث ونه وايم چي ما له  
څلپلاره او هغه زما له نیکه او هغه له نبی صلی الله عليه وسلم  
څخه اورېدلی، چي ويل یې: (لا تتخذوا قبرى عيдаً، ولا بيوتكم

قبوراً وصلوا علىَ فان تسليمكم يبلغني أينما كنتم) أخرجه الحافظ  
محمد بن عبد الواحد المقدسي في كتابه المختار.

ژباره: مه جوروئ زما له قبر څخه عادت، او مه جوروئ له خپلو  
کورنو څخه قبرونه، او په ما درود ووابیء ماته را رسیروي که تاسو  
هر چيرته یاست.

او همدارنګه حیني زيارت کوونکي، د زيارت په وخت کي په خپله  
سینه باندي يا لبو لاندي بنی لاس په چې لاس باندي ردې، لکه چې  
لمونځ کوي، چې دا دول دريدل پهنبي صلی الله عليه وسلم باندي د  
سلام اچولو په وخت کي بنه کار نده، او نه هم بل چاته که پاچایان  
وي که ملکان، ټکه دا دول دريدل د خضوع او ذل او عبادة دريدل  
دي او له الله تعالى پرته بل چاته مناسب نه دي، لکه څرنګه چې دا  
خبره حافظ ابن حجر رحمه الله په خپل کتاب کي را نقل کړي ده، او  
دا خبره بنکاره او روښانه ده چې سلف صالحه و داسي نه دي  
کړي، او هغه کسان چې له داعيانو سره تعصب لري الله تعالى دي  
ورته هدایت وکړي.

او همدارنګه حیني خلک قبر ته مخامخ درېږي، او له لري څخه په  
دعا او سلام شوندې خوئوي، چې دا ټول کارونه بدعت دي، او

مسلمان باید په دین کي نوي شیان پیدا نه کري، او امام مالک صيب رحمه الله ددي عمل او دی ته ورته اعمالو مختلف و ، او ويلى يي دی، د دی امت آخری خلک په هغه څه اصلاح او سمیري ، په کوم چي د دی امت مخکنی خلک سم او اصلاح شوي وو ، او مالومه ده چي د هغوی اصلاح د نبوی منهج او همدارنګه د خلفاء راشدینو او اصحابو کرامو او تابعینو په لاره تللو باندی راغلي ، او د دی امت آخری خلک هغه وخت اصلاح کيري چي ددوی په لاره ولار شي، الله تعالى دي مسلمانان هغی لاري ته بریالي کري په کومه کي چي يي نجات او سعادت او عزت موجود وي هم په دنيا او هم په آخرت کي حکمه الله تعالى جواد او کريم ذات ده.

### پاملنہ

دنبي صلي الله عليه وسلم زيارت کول واجب نه دی، او نه هم په حج کي شرط ده، چي زيارت يي وشي، بلکي زيارت کول يي مستحب دی، هغه چاته چي هلتنه نبردي اوسييري او ياهم له بله حائيه د نبوی مسجد زيارت ته راغلي وي، اما هغه څوک چي لري اوسييري ورته لازمه نه ده چي دنبي صلي الله عليه وسلم د قبر دزيارت کولو لپاره د سفر موزي په پښو کري، او خاص د قبر زيارت لپاره

راشي، خو د نبوی مسجد د زيارت لپاره سفر کول سنت دي، نو چي  
کله مسجد ته را ورسيري بيا دي د قبر زيارت هم وکري او  
همدارنگه د راشيدينو خلفاءو زيارت دي هم وکري، يعني دنبي  
صلی الله عليه وسلم د قبر زيارت کول د مسجد زيارت کولوتابع  
دي، حکه چي په صحيحينو کي راغلي دي، چينبي صلی الله عليه  
وسلم وايي: (لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام،  
ومسجدي هذا، والممسجد الأقصى).

زباره: د سفر پندې نه تړل کيري مګر دريو جماتو ته: مسجد الحرام  
ته، زما دي مسجد ته او مسجد الاقصى ته.

او که دنبي صلی الله عليه وسلم د قبر د زيارت لپاره او یا د بل چا د  
قبر د زيارت کولو لپاره سفر پیل کول روا وي، نو سلف صالحه و  
به داسي کري وي، حکه هغوي تر مونږ اعلم او ارشدو، او له الله  
تعالی زيات ويريدل، او بلاغ المبين (نبي صلی الله عليه وسلم)  
مونږ ته هرڅه را رسولي دي، او امت ته یې تول خير وربنودلی،  
او له تولو شرو څخه ويرولي دي، او هغه مبارك خلک منع کري  
چي غير له دغو دريو جماتو نورو جماتو ته د سفر پندې مه ترۍ،

او همدارنگه يي ويلي: (لا تتخذو قبرى عيدا، ولا بيوتكم قبورا،  
وصلوا علىٰ فان صلاتكم تبلغنى حيث كنتم).

ژباره: مه جوروئ زما له قبر خخه عادت، او مه جوروئ له خپلو  
کورنو خخه قبرونه، او په ما درود ووایي ماته را رسيري که تاسو  
هر چيرته ياست.

او که خوك ووایي چي دنبي صلى الله عليه وسلم د قبر زيارت  
کولو لپاره بستره تېرل او سفر وركول روا دي، نو دا کار ددي سبب  
کيري چي له زيارت خخه عادت جور شي، او له هغه خه چينبي  
صلى الله عليه وسلم منع کري په هغه کي واقع شو، لکه زيات خلک  
چي په کي واقع شوي هم دي.

او حيني هغه احاديث چي په هغو باندي دنبي صلى الله عليه وسلم د  
قبر د زيارت کولو لپاره د سفر کولو جواز وركول شوي، هغه  
احديث ضعيف دي، او حيني بي موضوعي دي، لکه خرنگه چي  
دار قطني، بيهمي او ابن حجر ويلي دي، او د هغو صحیحو احاديثو  
په مقابل کي احتاج نشي ورباندي کيدلى چي منع يي کري ده.

او دا هم حئيني موضوع احاديث چي په دی هکله ويل شوي، ددي  
لپاره يي دلته ليکو چي تاسو يي و پېژنۍ:

لمرى: من حج و لم يزرنى فقد جفاني. (چا چي حج وکر او زما  
زيارت يي ونه کر نو جفا يي راسره وکره).

دويم: من زارني بعد مماتي فكأنما زارني في حياتي. (چا چي زما  
زيارت د مرگ خخه وروسته وکر داسي ده لکه چي له مرگ خخه  
وراندي يي زما زيارت کري وي.

دريرم: من زارني وزار أبي ابراهيم في عام واحد ضمنت له على الله  
الجنة. (چا چي زما او زما د پلار (نيکه) زيارت په یوه کال کي  
وکر، نو په الله تعالى يي جنت ته د داخليدو ضمانت زه کوم.

خلورم: من زار قبرى وجبت له شفاعتي. (چا چي زما د قبر زيارت  
وکر، زما شفاعت ورته واجب شو).

نو دا احاديث او ديته ورته نور احاديث لهنبي صلى الله عليه وسلم  
خخه نه دي ثابت شوي، ابن حجر په تلخيص کي ويلي دي: کله يي  
چي دا روایات ذکر کړل، ددي حدیث تولی لاري ضعيفي دي، او  
حافظ العقلي وايي: په دی هکله هیڅ شی سم ندي، او شیخ الاسلام

ابن تیمیه رحمه الله وايي چي دا احاديث ټول موضوعي دي، او پام کوه، او که دا احاديث ثابت وي، نو صحابه و رضى الله عنهم به لا په خوا خلک دي کارتنه را بللي و، او خپله به يې هم عمل ورباندي کړي و، حکه هغوي له نبی صلی الله علیه وسلم خخه وروسته عالمان دي، او له نورو خلکو غوره دي، او خلکو ته ډير نصیحت کوونکي و، او ډير اعلم و، او بیاهم که چیرته دا احاديث صحیح هم وګنل شي، بیا هم جمع بین الأحاديث باید راشي چي په هغه وخت کي دغه ډول احاديث په شرعی زیارت یعنی هغه چي په خاص ډول د قبر د زیارت کولو لپاره سفر نه وي شروع شوی، بلکي د مسجد د زیارت لپاره شروع شوی وي، په هغو احاديثو ور حمل کېږي.  
ترڅو جمع بین الاحادیث راشي، والله سبحانه وتعالى أعلم.

## فصل

او مستحب ده د مدیني منوري دزیارت کوونکي لپاره، چي د قباء جمات زیارت وکري، او په هغه کي لمونځ وکري، حکه چي په صحیحینو کي حدیث راغلی چي ابن عمر رضى الله عنهمما ویلی دی، چي نبی صلی الله علیه وسلم به د قباء جمات زیارت کولو، که

به سپور، او که به پلی روان و، او دوه رکعته لمونج به یی په کي  
کولو.

او همدارنگه له سهل بن حنیف رضی الله عنہ خخه روایت ده، چې  
وايی نبی صلی الله علیه وسلم ویلي دي: (من تطهر فی بیتہ ثم آتی  
مسجد قباء فصلی فیه صلاة کان له کاجر عمرة) رواه احمد  
والنسائي وابن ماجه، واللفظ له والحاكم.

ژباره: خوک چې او دس وکري په خپل کور کي او بیا د قباء جمات  
ته راشي او دوه رکعته لمونج په کي وکري، دومره اجر لري لکه د  
یوی عمری.

او همدارنگه ورته سنت ده چې د بقیع او شهیدانو، او د حمزه رضی  
الله تعالی عنهم د قبرونو زیارت وکري، ځکه نبی صلی الله علیه  
وسلم به ددوی زیارت کولو او دعا به یی ورته کوله، او لکه چې  
نبی صلی الله علیه وسلم وايی: (زوروا القبور فإنها تذكركم الآخرة)  
آخرجه مسلم.

ژباره: د قبرونو زیارت کوي، دا قبرونه تاسي ته آخرت در یادوي.

او نبی صلی الله علیه وسلم به خپلو ملگرو ته وربنودل، چی کله زیارت کوئ نو داسی وای؛ (**السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، وإنما إن شاء الله بكم لاحقون، نسأل الله لنا ولكم العافية**) آخرجه مسلم من حدیث سلیمان بن بریدة عن أبيه.

او همدارنگه ترمذی له ابن عباس رضی الله عنهم خخه روایت کمی، ویلی بی دی چی نبی صلی الله علیه وسلم د مدینی په قبرونو تیریده، نو ورته مخامخ شو، په خپل مخ باندی، او ویبی ویل؛ (**السلام عليكم يا أهل القبور يغفر الله لنا ولكم، أنتم سلفنا ونحن بالاثر**).

او له دی احادیثو خخه مالومیری چی له شرعی زیارت خخه مطلب د آخرت په یادول دی، او له مرو سره نیکی کول او هغوی ته دعا کول دی، او په هغوی رحم کول دی، او اما له مرو خخه شفا غوبنتل او هغوی ته سجده کول، او د حاجت د پوره کیدو غوبنستنی دا تولی شرک دی، او بدعت ده چی الله تعالی حرام کری، دی او رسول ندی کری او نه هم کوم سلف کری دی، رضی الله عنهم، بلکی دا هغه منواعات دی چی نبی صلی الله علیه وسلم له هغو خخه منع کری ده، لکه چی ویلی بی دی؛ (**زوروا القبور ولا تقولوا هُجرا**) او دا ذکر شوی شیان تول بدعت ده، خو درجی بی فرق

کوي، چي حيني يي بذعات ده او شرك نه ده، او حيني يي شرك ده  
لکه له مرو خخه مرسته غوبنتل، او داسي نور.. چي ددي ټولو بيان  
مخكي تير شو، نو له الله تعالى خخه ټولو ته توفيق او غوايرم، فهو  
سبحانه الموفق والهادي لا إله غيره، ولا رب سواه.

دا زما وروستى خبره وده، والحمد لله أولاً وآخرًا، وصلى الله وسلم  
على عبده ورسوله وخيرته من خلفه محمد وعلى آله وأصحابه، و  
من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

